

Είναι ανώφελο να μετρούμε το χρόνο με τις κινήσεις της Ευρωπαϊκής Μουσικής, γιατί ενώ ο χρόνος είναι ίδιος, χάνεται ο παλμός του μονού χρόνου, που δίνει στο μέλος ιδιαίτερη χάρη. Ο μονός χρόνος είναι η ψυχή του μέλους. Οι χτύποι στο μονό χρόνο είναι ισόχρονοι αντίθετα με τις κινήσεις της Ευρωπαϊκής Μουσικής, όπου είναι αδύνατο να πετύχεις παλμό λόγω της ισχυρής θέσης και της ασθενούς άρσης.

Παραδείγματα:

Αν ακολουθήσουμε τη ρυθμική έκφραση ή το ρυθμικό πάθος της Ευρωπαϊκής Μουσικής, έχουμε δύο αλληλοαναιρούμενες ενέργειες, του ρυθμού και των χαρακτήρων.

Στο πρώτο παραδειγμα πρέπει στο δίσσημο μέτρο να κάνουμε ισχυρή θέση και ασθενή άρση και στον τετράσημο πρώτα ισχυρό, μετά ασθενές, ημιίσχυρό και ασθενέστατο. Σύμφωνα όμως με την ενέργεια των χαρακτήρων το ασθενέστατον στο τετράσημο μέτρο είναι ισχυρότερο και από την ισχυρή θέση.